

אני חייל במילואים, אחד מגני רבים, הי מחכים לשלום (עד המלחמה הבאה). הנני נמצא בשטח כבוש המלא חמורים ופיש פשים ומקווה לנשיבת רוח מרעננת בצורת העולם הזה. אולי אתם תכתבונו כבר את האמת. בתודה רבה למפרע, מחייל שנגמר לו.

חנן שליט, צה"ל

אני מלא התפעלות מן העבודה שעשיתם בעת המלחמה. דיווחיכם וניתוחיכם משמשים חומר לשיחות ממושכות בין החיילים. אני מודה עם דעתכם כי זו השעה לצאת ביוזמת שלום על בסיס גבולות '67, עם פירוז כל השטחים המוחזקים. יש לפנות לערבים, מתחת לאפן (וחמתן) של המעצמות. אך לצערי קשה להאמין שממך שלת גולדה'דיין-גלילי תעשה זאת. לשם כך יש צורך בממשלה בראשות אלון או ספיר, או אם אין ברירה, עם כל סלידתי מהמילטריזם, ממשלת-גנרלים, שינתן לה מנדט למשך חצי שנה. ממשלה כזאת, בהיותה בלתי תלויה בשיקולי יוקרה, תוכל להתחייב כבר היום, למה שכל ממשלה תחייב ממילא. בעקבות לחץ אמריקאי מלבד הסיכוי לשלום, אני מקווה שיש למלחמה נוראה זו עוד הישג. יותר משתי המלחמות שקדמו לה זאת היתה מלחמה עממית. תרומתו (בויעה ואף בדם) של כל אזרח ואזרח, היתה גדולה מאשר אי פעם. יתכן ועתה יהיה צורך להתחשב יותר באזרח הקטן ולחלק אחרת את העושה הכלכלית. יחס זה חייב להתבטא, בקשר שבין החיילים והקצינים אשר עמדם יחד תחת אש. אפשר לנצל עתה את רוח ההתנדבות להקמת חיל-שלום ישראלי, חלוצי במטרתו, כדי למשוך את הנוער להתיישבות, לטתים פתורים אחרי שחיי תריות ואולי אף לתכנן מבצעי שלום.

יובל אבידור, צה"ל

תודה גם בשם אלה שסחבו לי את הי עיתון בטרם הספקתי לגמור אותו. תודה גם בשם אלה שהספקו לעיין בו. בשם כולם — תודה.

דן בן-ארי, צה"ל

...כל מי שהיה במלחמה הזאת מגיעות לו עכשיו זכויות לפחות כמו לעולה חדש. אבנר ביטון, צה"ל

כשהתחתים שותקים, העת היא להודות. בשמי ובשם חברי ליחידה שזכו לשירוי תו של אורי אבנרי בעת ששהינו עוד בצד המזרחי של התעלה. אתם, יחד עם אזרחים אלמונים שקיבלו פיסות-נייר ו עליהם מספרי טלפון של קרוביהם ויקריי הם, יצרתם את הקשר החי בין העורף והחזית, קשר שרומם את הלב והמוראל. מי יודע אם לא הייתם במקרים מסויי מים גם הקשר האחרון בין הלוחם ומשך פחתו. אין מלים בפני לתאר את הרגשת התרוממות הרוח בעם ישראל שהטלפונים הרבים שהגיעו לעורף היו אחד הביטויים לכך. אסיים בתיקוחה שגם בעיתות שלום נמצא את הקשר הישיר בין איש לרעהו.

סמוי ונאל צחור, קיבוץ רביבים, צה"ל

לחתפטר

מייד!

כרגע קראתי את מאמר הנידון של אורי אבנרי ראש חדש (העולם הזה 1887) ומצאתי בטור הראשון שני מישפטים הי מודגשים, בצדק, בהם הוא אומר דברים כדורבנות: "יהיה זה אסון אם ניהול המדינה יהיה מסור בימים הגורליים הקרובים, בידי אותם האנשים שהביאו אותנו עד הלום." המשפט השני אומר: "יש להחליף מייד את ההנהגה העליונה של המדינה!" נדמה לי שבכך נתן אבנרי ביטוי נבואי של צוהשעה. אם יש להם, למנהיגים אלה (כל החבורה) רגש מיני מאלו של אהבת המדינה והעם (חוץ מאהבת הקאריירה) הם היו צריכים להיתפטר מייד. אבל אהבת השררה והשליטון היא כנראה הדחף היחיד והדומיננטי של אופיים.

ד"ר זאב שפירא, חיפה (המשך בעמוד 12)

הנוהגים ברכב— אנא האריכו את חופשתם קחו אותם אתכם!

דובק בית-חרושת לסיגריות

פרסום דיר יעקבסון